

Εντοπίστηκε στην ίδια ευθεία με τον τάφο ΣΤ και έχει παρόμοιες διαστάσεις θαλάμου, μήκος 3,12, πλάτος 1,67 και ύψος 1,35 μ. περίπου. Η κατάσταση διατήρησης του τάφου δεν είναι καλή, εξαιτίας του τρόπου κατασκευής του. Δε χρησιμοποιήθηκαν ογκώδεις παραλληλεπίπεδοι δόμοι-λιθόπλινθοι, αλλά μικρότεροι και περισσότερο πλακεροί. Στην εσωτερική επιφάνειά τους δεν παρατηρείται επίχρισμα, κατά το παράδειγμα των άλλων τάφων, αλλά η προσπάθεια λείανσης με ιδιαίτερη προσοχή.

Ο τάφος οριζόταν από μεγάλο περίβολο, από τον οποίο σώζεται μόνο η νότια γωνία σε μήκη 4,21 και 3,72 μ. Παρόλη την καταστροφή και τη διαρπαγή περισυλλέχτηκαν ενδιαφέροντα ευρήματα, όπως μαρμάρινο κεφάλι λιονταριού, προφανώς από άγαλμα τοποθετημένο ως επιτάφιο σήμα, ερυθρόμορφη κεραμική, ακέραιο αλάβαστρο με παράσταση νέγρου, κεραμική με επίθετα χρώματα (ακέραια πρόχους και αρύβαλλος), πήλινα ειδώλια, σιδερένιες αιχμές και ξίφος, χρυσοί ρόδακες και έλασμα με παράσταση γοργονείου.

Τα ευρήματα αυτά χρονολογούν
ου

το μνημείο στο α' μισό του 5
αι. π.Χ.

Δρ Γεωργία Καραμήτρου Μεντεσίδη □